Clowery, Albert Phillip Private 10-C-3

Albert Phillip Clowery-roepnaam Albert- is geboren op 15 maart 1920 in Coaticook, Quebec.
Hij is de zoon Patrick William Clowery en Delia Clowery, geboren Houle. Het gezin, dat nog met vier zoons en twee dochters uitgebreid zal worden is Rooms-Katholiek. De voertaal is overwegend Frans, hoewel ze ook Engels spreken.

Albert meldt zich aan voor actieve dienst in het Canadese leger op 29 juni 1940. Hiervoor heeft hij al bijna een jaar als reservist gediend bij de 72ste Batterij Veldartillerie.

Albert geeft op dat zijn laatste werkgever Mason & Parker Ltd. is geweest op de afdeling waar stoelen werden gemaakt.

In de veertiger jaren was Mason & Parker of Canada Ltd. een bekend bedrijf in Coaticook, Quebec, producent van o.a. houten speelgoed, schoolborden en speciaal meubilair.

Voor Albert volledig dienst kan nemen moet hij goedgekeurd worden. Hierbij wordt vastgelegd dat hij 1,65 m groot is en 59 kg weegt. Een litteken bij de linker elleboog wordt genoteerd als extra kenmerk voor eventuele identificatie.

Albert is eerst in het districtsdepot in Montreal geplaatst. In september ’40 ligt hij een week in het hospitaal, de aanleiding daarvoor is onbekend.
Hij wordt aan het einde van het jaar ingedeeld bij de Sherbrooke Fusiliers, maar blijft in Montreal.
Van 24 maart ’41 tot 8 april ’41 is hij ‘spoorloos’.
De notitie in zijn dossier: AWL – ‘Absent Without Leave’, hij heeft op eigen initiatief een paar weken verlof genomen. Bij terugkomst wordt hij veroordeeld tot 20 dagen detentie, ook worden hem 45 dagen soldij ingehouden.

Via Three Rivers, Quebec, het trainingscentrum voor de mitrailleurs komt Albert in september ’41 terecht in Camp Borden, Ontario. Hier is de opleiding voor hen die geplaatst worden bij het Canadese Army Service Corps.

De RCASC verplaatste voorraden uit het achtergebied naar de frontlinies.
Ze leverde alle rantsoenen, munitie, aardolieproducten en alle andere benodigdheden. Ze deed dit met een verscheidenheid aan voertuigen, variërend van drie- tot tien-tons vrachtwagens en veertig-tons tanktransporters.

Albert geeft in Camp Borden zichzelf weer een paar weken vrijaf. Omdat het de tweede keer is wacht hem dit keer 28 dagen detentie en wordt hem 40 dagen soldij ingehouden.
Eind ’41 zijn de formulieren gereed dat hij overgeplaatst wordt naar het Verenigd Koninkrijk (VK). Hij krijgt een paar dagen inschepingsverlof en vertrekt dan per troepenschip en komt op 17 december ’41 in het VK aan wal.

De notities in het dossier van Albert over ’42 zijn schaars. Opvallend is dat hij twee keer wordt gestraft omdat hij zichzelf weer vrijaf had gegeven.

Ook in ’43 neemt hij een paar keer vrij. Het kost hem elke keer een fors aantal dagen zijn soldij.
Hij wordt dat jaar heen en weer geschoven tussen verschillende eenheden, elke keer met de vermelding ‘for all purposes’, d.w.z. in te zetten waar hij nodig is.

In ’44 is Albert vrijwel het hele jaar ingedeeld bij het ‘Medical Corps’, ook hier geen vaste taak maar algemeen inzetbaar. Hij heeft intussen zijn rijbewijs gehaald voor voertuigen op wielen.
Begin november ’44, als de opmars van de invasie troepen al enige maanden onderweg is wordt Albert ingedeeld bij een aanvullingseenheid. De oversteek naar het vaste land van Europa en de realiteit van de oorlog komt eraan.
Op 11 november komt hij in Antwerpen aan wal. Hij wordt ingedeeld bij het Algonquin Regiment.

In zijn dossier staan dan nog maar enkele aantekeningen, de laatste is: ‘Died of Wounds - overleden aan zijn verwondingen.

Informatie over Albert tijdens zijn vijf maanden frontdienst geeft het oorlogsdagboek van het Algonquin Regiment.

Het regiment heeft begin november ’44 de heftige gevechten in Zuid-Nederland achter de rug (Slag om Welberg)
Ze betrekken stellingen globaal tussen Drunen en Waalwijk van de zogenaamde Maas-linie. De weersomstandigheden zijn bar in deze strenge winter met veel vorst en sneeuw. De schuilplaatsen ('dug-outs') langs de dijk brengen amper enige beschutting.

Van rust is weinig sprake, verkenningen worden uitgevoerd en er zijn patrouilles, overdag en ‘s-nachts. Op 21 november ’44 krijgt het regiment met een tragisch moment te maken. Een patrouille van 30 man komt in een vijandelijk mijnenveld terecht. Negen doden en twaalf gewonden moeten ze achterlaten.
Eind januari en begin februari 1945 worden ze afgelost. Ze krijgen een paar weken rust.

In februari ’45 begint het Rijnland offensief met als doel de Duitse troepen terug te dringen naar de oostzijde van de Rijn.

Het Rijnland offensief kende drie fasen:

Fase 1*: De noordelijke tang en opmars (Operatie Veritable) – Vanaf 8 februari 1945 vielen Britse en Canadese troepen vanuit het Rijk van Nijmegen het zwaar verdedigde Reichswald en de omgeving van Kleef binnen om het gebied tussen de Maas en de Rijn te zuiveren.*

Fase 2: *De zuidelijke tang en verbinding (Operatie Grenade en Blockbuster) – Vanaf 23 februari 1945 sloten Amerikaanse eenheden aan vanuit het zuiden (Operatie Grenade). Daarna volgde Operatie Blockbuster om de laatste Duitse* eenheden ten westen van de *Rijn te verslaan en de rivier te bereiken.*

Fase 3: *De Rijnoversteek (Operatie Plunder en Varsity) – In de nacht van 23 op 24 maart 1945 staken de geallieerden massaal de Rijn over bij Rees, Xanten en Wesel, ondersteund door grootschalige luchtlandingen (Operatie Varsity).*

De Algonquins nemen niet actief deel tijdens fase 1.
Wel worden ze tijdens de tweede fase, Operatie Blockbuster, ingezet.

Op 26 en 27 februari ‘45 is het regiment in actie bij de aanval op de zogenaamde ‘Hochwald Gap’.
(De streek tussen het Hochwald en het Balberger Wald).
Hier krijgen ze te maken met felle tegenstand en zware verliezen, met name rond de plaatsen Uedem en Veen in Duitsland.
Albert moet deze strijd redelijk goed zijn doorgekomen. In zijn dossier staan geen aantekeningen die het tegendeel aangeven.

Algonquin Regiment moving forward near the Hochwald Forest, Udem, Germany, March 1st, 1945.

Photo by Jack H. Smith. Department of National Defence / National Archives of Canada, PA-192879.

Op 31 maart ’45 steekt het regiment de Rijn over.
Dan verplaatst het zich naar Nederlands grondgebied.
Via o.a. Millingen en Lochem richting Bornerbroek. (4 april ’45)
De confrontatie met de vijand voor de Algonquins bij Wierden zit er aan te komen.
Voor de bevrijding van Wierden wordt zwaar gevochten.
Ook hier lijkt het geluk nog aan Alberts zijde te zijn.

De opmars gaat verder op Duits grondgebied. Esterwegen wordt bereikt op 11 april ’45. Het Küstenkanaal wordt verkend en de volgende taak voor het regiment is, na de oversteek van het kanaal, de weg naar Edewecht – Bad Zwischenahn veilig te stellen.
In de vroege uren van 17 april ’45 wordt de noordoever van het Küstenkanal bereikt en een bruggenhoofd gevormd. In de namiddag krijgen ze tegenaanvallen te verduren.
Hierbij zetten de Duitsers zwaar materieel in, onder andere een zelfrijdende pantser houwitser.
De beschietingen daarmee maken meerdere slachtoffers.
Er wordt ondersteuning gevraag van de eigen artillerie, maar die heeft weinig effect
Wel worden een paar slachtoffers gemeld onder de eigen troepen.
Albert Phillip Clowery is één van de gewonden, hulp komt voor hem te laat en hij overlijdt nog op dezelfde dag.

Hij krijgt een tijdelijk graf in de buurt van Lorup en op 3 maart 1946 krijgt hij zijn definitieve rustplaat op de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten, plot 10, rij C, graf 3.

Toegekend worden hem:
de 1939-1945 Star; de France-Germany Star; de Defence Medal, de War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal met gesp.

Bronnen:
www.cwgc.org; www.ancestry.com;
www.canada.ca/library-archives;
wikipedia, wartimesproject.com;
war Diary Algonquin Regiment,
project ’44.